

SETKÁNÍ PŘÁTEL LETECTVÍ POD HRADEM LIPNICE

Text: Jan Šimůnek • Foto: František Kučera a Miloš Kovář

Člověk má stále co objevovat. Letos bylo tím objevem v mém případě Setkání přátel letectví na soukromém letišti v Kejžlicích (LKKEJZ), kde jsem letos s Trempíkem přistál vůbec poprvé v naší společné letecké kariéře.

• Na setkání se sešlo mnoho letadel

Na celkově již devátý ročník akce jsem přiletěl na pozvání provozovatele a majitele letiště Ing. Miloše Kováře. Původně jsem nevažoval, že na sraz poletím, ale zcela náhodou se mi zmínil kamarád, letecký novinář Fanda Kučera, že v Kejžlici bude přítomen již od pátku a tato informace rozhodla. V databázi letišť od Patrika Sajnera jsem získal první informace o letišti. Často jsem kolem létával, ale vše, co jsem o Kejžlici věděl, bylo pouze to, kde letiště je a že je soukromé. To znamená, že bez předběžného souhlasu od majitele tam nelze přistát.

Hodně informací o vzniku letiště jsem se dozvěděl z článku Ing. Miloše Kováře v časopise Pilot. V úvodu jeho článku se zmiňuje, že k létání ho nepřímo dovedl kamarád Karel Sádlo a že v devadesátých letech se zabýval stavbou a létáním na motorových rogalech. Karel ho tehdy odvezl na letiště Mnichovo Hradiště, kde poprvé letěl letadlem Zenair s pilotem Jindrou Svobodou a pohled z letadla mu doživotně učaroval.

S Karlem Sádlem jsem se poznal v době, když jsem stavěl Trempa. Vzpomínám si, že to byl perfektní čalouník. Nabídl mi tehdy, že mi kabinu na Trempa vyčalouní včetně obou sedaček. Moc mě to mrzí, ale od té doby jsem se s ním nesetkal. Čalounění v letadle je ale stále v perfektním stavu.

Miloš Kovář začal pilotní výcvik v Mladé Boleslavi s instruktorem Tomášem Svárovským. S Tomášovým otcem Josefem se znám již dlouhá léta z dob, kdy pracoval jako zkušební pilot na SLI (dnešní ÚCL) a několikrát mi prodlužoval ZOLZ (roční předepsaná prohlídka) na Trempovi. Vzpomínám si na příhodu, když jsem provedl na Trempovi renovaci potahů a instaloval nové přístrojové vybavení. Josef tehdy přišel na zálet s technikem Ing. Lubošem Olšanem. Zkušební let našťastí provedl sám. Po přistání oznámil, že letadlo je skoro neovladatelné, že nejde vyvážit a roční prohlídku nám zatím neprodlouží. V hlavě mi to začalo šrotovat a napadlo mne, že příčinou by snad mohlo být

to, že asi při nástřiku barvy zadní část hodně ztěžkla. V duchu jsem začal řešit, že budu muset prodlužovat motorové lože. Zcela náhodou naši debatu vyslechl nějaký starší pán, který všemu přihlížel. Do dneška nevím, kdo to byl a ani jsem mu tehdy nestačil poděkovat. Řekl, abych zatočil trimem a řekl, že „chodí obráceně“! Josef se v tu chvíli chytil za hlavu. Bylo na něm vidět, jak ho mrzí, že na to nepřišel sám. ZOLZ nám ihned napsal za podmínky otočení smyslu vyvažovací plochy, a to bez dalšího záletu.

• Setkání s přáteli. Pepa Cincibus přiletěl se Slukou LK-2

Po opravě jsem si za letu zkusil dát trim plně těžký na ocas. V duchu jsem se Pepovi omlouval, jaká to byla síla, a on v tomto stavu musel ještě přistát. Na Josefa mám ještě jednu příhodu. Do Trempa jsem tehdy zabudoval zapůjčené přístroje od Aera Vodochody VOR ILS AVN 210 a měřič vzdáleností DME, umělý horizont a Giro kompas. Pepa se mnou tehdy provedl kompletní sestup po paprsku až na ruzyňskou dráhu 24. Věž se zeptala, co

• Starty horkovzdušných balonů byly efektním zakončením úspěšného dne

• Přivítání pilota Mustangu Aloise Janaty Milošem Kovářem

jsme za malé letadlo, že je takto vybavené a požádala nás, abychom jim zakroužili kolem věže, že si nás chtějí prohlédnout. To byly doby... Omlouvám se, že jsem těmito historkami odbočil od tématu. Takže zpátky ke sletu.

V článku z Pilotu jsem se dále dozvěděl, že pan Kovář létal v Mladé Boleslavi a někdy v Havlíčkově Brodě. Stavební společnost, kterou řídil, měl ale v Praze. Dostal nápad, že v místě svého rodiště vybuduje soukromé letiště a tímto řešením získá více času na létání namísto stálého dojíždění. Nápad dobrý, ale realizace nebyla tak jednoduchá. Jen vykupování potřebných pozemků trvalo víc jak pět let. Plocha mezi lesy byla na bažině a měla veliký sklon, a tak musely přijít ke slovu bagry. Díky enormní pílí a odhodlání se letiště podařilo dostavět. Prvním letadlem, které zde přistálo, byl ULL Zenair STOL CH 75 a první setkání přátel letectví proběhlo na letišti dne 1. 10. 2016.

• Tremp před hangárem

V okolí letiště je hodně lesů a rybníků a nedaleko severovýchodním směrem je známý hrad Lipnice nad Sázavou, kde v místní hospodě „U České koruny“ psal Hašek světoznámý román „Osudy dobrého vojáka Švejka“. V závěru článku v Pilotovi je zobrazena v axonometrii přistávací dráha s vyznačením příletových a odletových tras.

Dráha je jednosměrná. Sedá se do kopce s převýšením 20 m a startuje se z kopce. Dráha je 670 metrů dlouhá a široká 40 metrů.

Na základě získaných informací jsem provedl předletovou přípravu na let do Kejžlice, kde se 21. září konal letošní podzimní slet letadel. Přílety byly povoleny až po desáté dopoledne. Trempíka hangáruji jako exponát v Leteckém muzeu Metoděje Vlacha v Mladé Boleslavi. S ředitelem muzea Vládou Handlíkem jsem se domluvil, že se na desátou v muzeu sejdem. Vláda je tak hodný, že mi vždy pomůže letadlo vytlačit a zároveň mi nahodí motor. Odstartoval jsem kolem jedenácté. Trasu jsem naplánoval přes vesničku Hlohov u Ledče nad Sázavou, kde bydlí všechny

• Hrad Lipnice nad Sázavou

tři mé děti a průlety na bezpečné výšce nikdy nechybí. Následně na to jsem přešel na frekvenci letiště 134,825 mHz a po chvíli jsem v dáli spatřil letadlo, které zřejmě letělo směrem k cílovému letišti. Po chvíli jsem dostal od letištní služby povolení k přistání jako druhý. Později jsem zjistil, že u rádia měl službu již zmíněný Tomáš Svárovský.

Zařadil jsem se a nahlásil dlouhé finále, protože Tremplík nemá klapky. Přiblížení se provádí přes les do kopce. Za pomoci skluzu jsem se zkrátil, abych se nemusel daleko vracet. Dostávám příkaz zařadit se na pravou stranu letiště vedle posledního letadla. Následně na to mě Tomáš rádiem srdečně přivítal.

„Setkání“ již bylo v plném proudu. Hned po přistání jsem se seznámil s Ing. Milošem Kovářem, organizátorem a hlavně investorem těchto setkání. Ptal se mě, kde mám Tremplíka. Ukázal jsem, že stojím na druhé straně letiště. Ihned sehnal pár dobrovolníků a letadlo nechal postavit přímo před hlavní hangár ve

• Předávání informací - Miloš Kovář s Kovářem nejmladším a Milanem Bábovkou

dle replik Messerschmitta Bf-109 Pavla Kouřila, Jakovleva JAK-3 Milana Bábovky a Mustanga Aloise Janaty.

Takové přivítání jsem už dávno nezažil. Přiblížilo mi to časy, když jsem tehdy létal novým Trempíkem po celém Československu po leteckých dnech a později i v zahraničí. Poté jsem se šel zaregistrovat a samozřejmě následovalo srdečné zdravení s leteckými kamarády.

Seznámil jsem se ale například i s pozoruhodným panem Ing. Vlastimilem Sedláčkem, majitelem a pilotem vrtulníku Bell 505. Pan Sedláček je majitelem společnosti SEKO v Lounech, která vyrábí lopatky do proudových motorů. Je to jedinečná výroba v oblasti přesného strojírenství. O kvalitě jeho výrobků svědčí i to, že je dodavatelem britské společnosti Rolls-Royce a stejně tak i americké Lockheed Martin. Ve svém

• Foto s panem Sedláčkem

• „Zpěvuchtivé dámy“, pohled ze zázemí

oboru je již uznávaným odborníkem a pobočky jeho společnosti jsou dnes v Brazílii, Indii a v Itálii.

Celý program doprovázel hudbou a zpěvem dívčí kvartet „Zpěvuchtivé dámy“. Jejich repertoár krásných písní každého získal. Prostě nádhera. Celá tato atmosféra byla neustále doprovázena leteckým provozem.

• Radost ze šamponové pěny

Mezi dvěma hudebními bloky pak pan Kovář zahájil losování tomboly o poukázky na vyhlídkové lety vrtulníkem a Cessnou 172. Další atrakcí byl shoz bonbonů pro děti z vrtulníku Bell 505. O další nesmírně oblíbenou atrakci se postarali místní hasiči. Na volném prostranství vyrobili obrovskou hromadu šamponové pěny, která vzbudila obrovské nadšení mezi dětmi, které se začaly pěnou nadšeně brodit.

Odpoledne pak byl na řadě malý letecký program, jehož hlavní atrakcí byl „souboj“ Messerschmitta Bf-109 s Mustangem a JAK-3. Tou dobou vanul dosti silný vítr a bylo znatelné, jak letadla doslova splachuje. To mi

• Jak - 3 pojíždí na start

• Milan Bábovka vysvětluje spláchnutí

• Předváděcí let vrtulníku Bell 505

taky po přistání potvrdil pilot JAK-3 Milan Bábovka. Následovalo perfektní předvedení vrtulníku Bell 505 panem Sedláčkem a zlatým hřebem programu bylo vystoupení mladého nadějného leteckého akrobata Petra Jonáše s akrobatickou Extrou. Všechny pak za daných složitých povětrnostních podmínek ohromili armádní parašutisté, kteří seskočili naprosto přesně na cílový kříž.

Příjemnou pohodu doplňovalo perfektně zorganizované občerstvení s bohatou nabídkou jídla a pití a navíc i s velkým prostorem k posezení u stolů. Zkrátka vymazlená akce.

K večeru začínaly posádky se svými letadly postupně odlétat domů. Stále foukal silný vítr do zad. Výhodou bylo, že

• Pilot Vlastimil Sedláček v kokpitu Bell 505

start z vršku kopce kompenzoval zadní vítr. Unesen nádhernou atmosférou sletu jsem doslova zapomněl sledovat čas. Když jsem se konečně podíval na hodinky, bylo už skoro pozdě. Muzeum v Mladé Boleslavi zavírá v 18 hodin, a proto jsem musel neprodleně odletět. Ani jsem se nestačil rozloučit, naroloval jsem na horní část letiště, kde jsem si připadal, že startuji ze skokanského můstku. Dám plný plyn a, jak jsem se rozjel, hlavní podvozek zmizel pode mnou. Instinktivně jsem razantně přitáhl knipl a stáhl plyn. Trochu mne to zaskočilo z obavy, abych si, jak se říká, nehrábl vrtulí o zem. Pod kopečkem již start probíhal normálně a já se vydal na cestu.

• Trempe odlétá

Celý letecký den byl stále provázen proměnlivými větrnými podmínkami, které v závěru ohrozily skupinový start horkovzdušných balonů. Byly to podmínky pro balony naprosto nevhodné, ale jako zázrakem se vítr utiřil a balony v poklidu vzletly a celý program krásného sletu s fascinující atmosférou uzavřely.

Tímto článkem chci dodatečně poděkovat pořadateli za perfektní organizaci, srdečné přijetí a krásné zážitky, na které nezapomenu. Uvědomil jsem si, že taková akce přispívá k tomu, že obyvatelé okolních obcí mají k létání dobrý vztah a je jen škoda, že tomu tak leckde není. Rádi vzpomínáme na doby, kdy každá obec byla hrdá na to, že u nich mají letiště s lidmi, kteří jim nejsou přítěží, ale zaslouženou chloubou.

Závěrem chci poděkovat Frantovi Kučerovi za pořízení těchto krásných fotografií, bez kterých by tento článek nemohl vzniknout.

VHODNÝ DÁREK PRO PŘÍZNIVCE LÉTÁNÍ! PŘEDPLATNÉ ČASOPISU Flying Revue

s členstvím v klubu FR a benefity

6 čísel plných informací
ze světa letectví za pouhých **768 Kč**

VÝHODY PŘEDPLATNÉHO

- automatické členství v klubu Flying Revue
- exkluzivní akce – exkurze, setkání, semináře, informace
- zvýhodněné ceny produktů Flying Revue
- Prémium program exkluzivní přístup do video databáze

DALŠÍ INFORMACE NALEZNETE NA NAŠEM WEBU
www.flying-revue.cz nebo tel.: +420 602 944 172

